

ἔοικέναι 1. Εἶμαι ὅμοιος, look like, Ξενοφάνης 35 *ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι* Ἡράκλειτος 1.5 *ἀπείροισιν ἐοίκασι* 34 *κωφοῖσιν ἐοίκασι* Ἀναξαγόρας 4.18-19 *σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐδὲ ἐοικότων ἀλλήλοις . . . οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ* 9.4 *οὐδενὶ ἔοικε χρήματι* Διογένης 5.21 *ἀλλήλοις ἐοικότα* **2** (συνών. δοκῶ). Φαίνομαι/παρέχω τὴν ἐντύπωση, appear/give the impression, Ἐμπεδοκλῆς 112.5 *ὥσπερ ἔοικα*. || **ἔοικε.** Προσῆκει/ἀρμόζει, it is fitting, Παρμενίδης 8.60 *τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον ἐοικότα πάντα φατίζω* Δημόκριτος 266.3 *οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ*. || **εἰκός** (ἐστί). Εἶναιφυσικὸ/εὐλογο, it is natural/plausible, Δημόκριτος 181.3 *εἰκόδες . . . οὐκ εἰκόδες*.

ἐπάγειν. Φέρω, bear/carry, Ἐμπεδοκλῆς 111 *παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις*.

ἐπαίειν 1. Ἐννοῶ/γνωρίζω, understand/know, Ἡράκλειτος 112 *σοφίῃ ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας* 117 *οὐκ ἐπαίων ὅκη βαίνει* **2.** Ἀκούω/ἐνωτίζομαι, hear/listen, Δημόκριτος 35 *γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαίοι ξὺν νόῳ*. Πρβλ. *γιγνώσκειν, νοεῖν*.

ἐπαινεῖν (ἀντίθ. ψέγειν). Ἐπαινῶ/ἐγκωμιάζω, praise, Δημόκριτος 113 *μεγάλα βλάπτουσι τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες* 192 *ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χρῆ καὶ ψέγειν*. || Δημόκριτος 114 *βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι* 265.3-6 *ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρῆ ἐπαινεῖσθαι*.

ἔπαινος (ἀντίθ. ψόγος). Ἐπαινος, praise/commendation, Δημόκριτος 115 *ἦν μὴ γνωρίζης τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡγέο*.

ἐπαῖσσειν. Βλ. ἀπαῖσσειν.

ἐπακουστός. Δεκτικὸς νὰ ἀκουσθεῖ, susceptible to being heard, Ἐμπεδοκλῆς 2.7-8 *οὔτ' ἐπιδεκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστός*.